

Sygn. akt V CZ 97/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 czerwca 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny zaskarżonym postanowieniem odrzucił wniosek powoda S. G. o zwolnienie od opłaty podstawowej od apelacji oraz odrzucił jego apelację. W uzasadnieniu swego postanowienia Sąd wskazał, że na podstawie art. 149 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) do oceny sytuacji prawnej powoda znajdują zastosowanie przepisy tej ustawy. Zgodnie z art. 14 ust. 2 oraz art. 100 ust. 2 wspomnianej ustawy od apelacji strony zwolnionej od kosztów sądowych pobiera się opłatę podstawową. W tej sytuacji mając na uwadze, że obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej ciąży także na stronie zwolnionej w całości od kosztów sądowych dalsze zwalnianie je od kosztów jest niemożliwe, gdyż brak dla tego podstawy w przepisach ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Skoro zaś powód nie uiszczył opłaty podstawowej w wyznaczonym terminie, jego apelacja podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu powód kwestionuje stosowanie do oceny sytuacji powoda przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz wniósł o przywrócenie mu terminu do wniesienia zażalenia, który to wniosek Sąd Apelacyjny uwzględnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 149 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) w sprawach wszczętych przed dniem jej wejścia w życie stosuje się do czasu zakończenia postępowania w danej instancji dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych. Trafnie Sąd Apelacyjny uznał, że postępowanie w pierwszej instancji kończy się w zasadzie z wydaniem wyroku. Wniesienie apelacji jest więc już czynnością, która otwiera postępowanie w drugiej instancji. Nie ma znaczenia, że apelację wnosi się do sądu I instancji, który dokonuje z mocy wyraźnego przepisu ustawy (art. 370 k.p.c.) wstępnej kontroli wymogów formalnych apelacji. Jest to tylko kontrola wstępna a apelacja otwiera przecież drogę do postępowania przed sądem innej instancji. Jej wniesienie

należy wobec tego traktować jako czynność już dokonywaną po zakończeniu postępowania w pierwszej instancji.

Mając na uwadze, że wniesienie apelacji w rozpoznawanej sprawie nastąpiło w dniu 9 marca 2006 r., a więc po wejściu w życie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zastosowanie jej do oceny obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji powoda, nie budzi wątpliwości. Uznanie, że postępowanie w drugiej instancji rozpoczyna się dopiero gdy apelacja zostaje przekazana do sądu apelacyjnego nie znajduje podstawy w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. Apelacje jest kierowana od razu do sądu II instancji i to on ją rozpatruje także pod względem formalnym. Tylko zaś ze względu na tzw. ekonomikę procesową wstępne sprawdzenie apelacji pod względem formalnym zostało jeszcze ulokowane w sądzie który zakończył już swoje postępowanie instancyjne. W niczym nie uzasadnia to jednak sformułowanego w zażaleniu wniosku, że nie zakończyło się jeszcze postępowanie przed pierwszą instancją.

Skoro wbrew wywodom zawartym w uzasadnieniu zażalenia brak podstaw do stosowania do oceny obowiązku uiszczenia opłat od apelacji dawnej ustawy o kosztach, zaś na tle ustawy z 29 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obowiązek zapłaty przez powoda opłaty podstawowej nawet w sytuacji gdy został on całkowicie zwolniony od kosztów, nie budzi wątpliwości, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.